

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: Martyna Łukasiewicz

po rozpoznaniu w dniach 17 października 2022 r., 01 grudnia 2022 r., 01 lutego 2023r.

na rozprawie

sprawy F. H. (1)

syna R. i A. z domu D.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że

w okresie od stycznia 2020 roku do 17 maja 2022 roku w P. woj. (...) przy ul. (...) w mieszkaniu oznaczonym numerem (...) – znęcał się psychicznie i fizycznie nad osobą najbliższą wspólnie zamieszkującą matką A. H., w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których ubliżał pokrzywdzonej, używał wobec niej słów wulgarnych uznawanych powszechnie za obelżywe, ośmieszał, poniżał, krytykował, ciągle niepokoił, groził pozbawieniem życia, ponadto podczas wszczętych awantur uderzył ją w głowę oraz niszczył mienie domowe.

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

orzeka:

- oskarżonego **F. H. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tymi zmianami, iż przyjmuje jako jego datę początkową styczeń 2021 roku, ustala, że zachowanie oskarżonego przybierało postać wyłącznie psychicznego znęcania się nad pokrzywdzoną oraz eliminuje z jego opisu frazę „ponadto podczas wszczętych awantur uderzył ją w głowę” i wobec tak opisanego czynu wyczerpującego dyspozycję art. 207 § 1 kk na podstawie art. 66 § 1 i § 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat,
- na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 6a kk zobowiązuje oskarżonego do poddania się psychoterapii lub psychoedukacji właściwej dla osób z rozpoznanym zespołem (...),
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy złote dwadzieścia cztery grosze) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków oraz wymierza mu opłatę w kwocie 80 (osiemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 319/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	F. H. (1)	z art. 207 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt 1 Dwudziestoletni obecnie F. H. (2) od dzieciństwa cierpi na zespół (...) tj. niebędące chorobą	1. pisemna opinia psychologiczna oraz ustna opinia uzupełniająca	125 145-146	

psychiczną zaburzenie ze spektrum autyzmu manifestujące się m.in. osłabieniem zdolności komunikacyjnych i nasilonymi nieprawidłowościami w zakresie funkcjonowania społecznego. Dla osób dotkniętych tą przypadłością charakterystyczne są m.in. zamykanie się w swoim świecie, niska odporność na stres i krytykę, nadreaktywność i trudności z pohamowaniem emocji.

Oskarżony, w sposób charakterystyczny dla zespołu (...), źle interpretuje niektóre sytuacje społeczne i niewłaściwie na nie reaguje. Bywa impulsywny i nie potrafi zapanować nad emocjami, choć po czasie zdaje sobie sprawę, że postąpił źle. Ma sztywne poczucie własnych praw, skłonność do zachowań postrzeganych jako niestosowne, źle znosi krytykę i nierzadko odbiera ją jako atak na swoją osobę. Zdradza również cechy osobowości dys socjalnej.

W chwili popełnienia zarzuconego mu czynu miał jednak zachowaną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, a jego poczytalność w toku postępowania nie budziła wątpliwości.

2. opinia psychiatryczna	52		
Fakt 2 Oskarżony od czasów przedszkolnych sprawiał kłopoty wynikające z rozpoznanych u niego zaburzeń - bywał nadpobudliwy i agresywny, niewłaściwie odnosił się do dzieci oraz opiekunów. Wymagał intensywnej farmakoterapii, licznych wizyt lekarskich i rehabilitacji, organizacją których zajmowała się głównie jego matka - A. H.. W 2019 r., gdy oskarżony kończył gimnazjum, jego rodzice rozwiedli się. Towarzyszące temu nieporozumienia rodzinne i napięcie w relacjach najbliższych zbiegły się ze zmianą szkoły i miejsca zamieszkania źle wpływając na funkcjonowanie F.. Razem z młodszym bratem T. pozostał pod opieką matki i mieszkał razem z nią - najpierw u dziadków macierzystych na ul. (...), a ostatnio przy ul. (...) w P. (...) Mimo że był niezwykle trudnym dzieckiem – w tamtym okresie matce udawało się nad nim panować, a sile leki uspokajające tłumili jego agresję. Oskarżony kontynuował naukę w liceum ogólnokształcącym, gdzie korzystał z	1. częściowo zeznania A. H.	97-99v, 3-5	

indywidualnego programu terapeutycznego i uczęszczał na zajęcia rewalidacyjne z pedagogiem szkolnym - I. S.. Nauka nie sprawiała mu problemów, a niewłaściwe zachowania w stosunku do nauczycieli lub rówieśników nie zdarzały się często. Nadal przyjmował leki o działaniu wyciszającym, co częściowo łagodziło również napięcia i nieporozumienia domowe.

Zachowanie F. H. (1) radykalnie pogorszyło się z chwilą gdy stał się pełnoletni. Po ukończeniu 18 lat samodzielnie zarządzał alimentami uzyskiwanymi od ojca, przestał zażywać zalecane leki, demonstracyjnie obnosił się ze swoim prawem do samostanowienia przestając chodzić do szkoły i grywając nocami na komputerze. Nasiliła się jego agresja wobec matki, która próbowała egzekwować przestrzeganie ustalonych zasad i nakłaniać syna do nauki. F. H. (1) demonstracyjnie okazywał jej lekceważenie i pogardę, ubliżał wulgarnymi epitetami nazywając ją pi..dą, ku..wą, ordynarnie wyganiał ją ze swojego pokoju. W przypływie złości groził jej wyrządzeniem krzywdy, niekiedy niszczył

wyposażenie mieszkania, rzucał różnymi przedmiotami, ostentacyjnie i ku zgorszeniu matki oglądał filmy pornograficzne.

Na przełomie listopada i grudnia 2021 oskarżony trafił do szpitala psychiatrycznego z uwagi na myśli samobójcze. Był wówczas przeświadczony, że wszyscy są przeciwko niemu, łącznie z matką, która go ignoruje, nie słucha i nie dostrzega, że chciałby się z nią pogodzić. Po 2 tygodniach opuścił szpital na własne żądanie nie kontynuując farmakoterapii.

A. H. utraciła jakikolwiek wpływ na oskarżonego i coraz gorzej znosiła wybuchy jego niekontrolowanej złości. Czuli się upokorzona wyzwiskami syna i zmęczona jego nieprzewidywalnym zachowaniem. Z czasem zaczęła się obawiać o bezpieczeństwo własne oraz młodszego syna, który dodatkowo wstydział się za dziwne i niezrozumiałe zachowania starszego brata przed odwiedzającymi go kolegami.

Agresji werbalnej ze strony oskarżonego doświadczyła również w tym czasie pedagog szkolna, która podczas wizyt domowych starała się zmotywować go do nauki, nakłonić

do powrotu do szkoły oraz przystąpienia do egzaminów maturalnych. I. S. była bowiem zdania, że postępowanie F. przypomina zachowanie zagubionego dziecka, które agresją reaguje na problemy nie mogąc sobie z nimi poradzić. Wiedziała jednocześnie, że oskarżony ma ponadprzeciętne zdolności w zakresie historii i języka angielskiego, których nie powinien marnować. Oskarżonego złościły jednak wszelkie próby wymuszenia posłuszeństwa i niechętnie podporządkowywał się jakimkolwiek zasadom. Nadal źle traktował matkę, której zachowanie odbierał jako prowokacyjne i lekceważące. Pokrzywdzona była zaś rozżalona niewdzięcznością syna, gdyż uważała, że przez 19 lat robiła wszystko, aby łagodzić objawy jego zaburzeń.

Wiosną 2022 r. oskarżony ponownie trafił do szpitala psychiatrycznego i tak jak poprzednio - opuścił go na własne żądanie wracając samodzielnie do domu. Nie mając kluczy i nie mogąc dostać się do zamkniętego mieszkania - pod nieobecność A. H. wyważył drzwi i dzwoniąc do niej zapowiedział, że ją "zap... li". Pokrzywdzona zaalarmowała wówczas

policję twierdząc, że boi się sama wrócić do domu. W dniu 17 maja 2022 r. oskarżony został zatrzymany, a następnie zobowiązany do opuszczenia mieszkania matki, co uczynił przenosząc się do domu ojca, gdzie nadal zamieszkuje.			
2. częściowo wyjaśnienia oskarżonego F. H. (1)	96-97, 99v-100,		
3. częściowo zeznania D. D. (2)	134v-135		
4. zeznania I. S.	100v-102, 21-22		
5. wywiad środowiskowy	89-90		
Fakt 3 Do chwili wyrokowania oskarżony nie naruszył zakazów nałożonych przez prokuratora i w żaden sposób nie niepokoił pokrzywdzonej. Po indywidualnym nauczaniu zdał maturę, dostał się na studia dzienne, gdzie z dobrymi wynikami kontynuuje naukę na dwóch kierunkach. Przyjmuje również leki, a dzięki krytycznemu wglądowi w swoje zaburzenia wyraził wolę poddania się psychoterapii widząc w niej szansę na poprawę w zakresie kontroli emocji i funkcjonowania w społeczeństwie. Ojciec oskarżonego nie zgłasza	1. wyjaśnienia oskarżonego F. H. (1)	96v-97	

zastrzeżeń do zachowania syna, jakkolwiek z ustaleń kuratorskich wynika, że dochodziło między nimi do nieporozumień, a w dniu 15 czerwca 2022 r. interweniowała policja.			
2. zeznania R. H.	135v-137		
3. wywiad środowiskowy	89-90		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	F. H. (1)	z art. 207 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. podejmowanie przez F. H. (1) w okresie objętym zarzutem zachowań o cechach przemocy fizycznej wobec matki	zeznania A. H.	częściowo 97-99v	
2. niepodejmowanie przez oskarżonego w stosunku do A. H. w okresie objętym zarzutem zachowań o cechach przemocy psychicznej	wyjaśnienia oskarżonego F. H. (1)	częściowo 96v-97, 32-34, 40-41	
2. OCena DOWOdów			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Fakt 1	1. pisemna opinia psychologiczna oraz ustna opinia uzupełniająca	wiarygodna, poparta przekonującym wywodem wypowiedź czynnika fachowego, rzeczowo charakteryzująca rodzaj zaburzeń doznawanych przez oskarżonego i sposób w jaki się manifestują, zbieżna z relacjami świadków oraz pokrzywdzonej znającej zachowania syna z codziennych doświadczeń	
2. opinia psychiatryczna	wiarygodna, niekwestionowana w sprawie pełna i jasna ocena poczytalności oskarżonego w chwili czynu oraz w czasie toczącego się postępowania dokonana przez zespół biegłych dysponujących wiedzą specjalną z zakresu psychiatrii		
Fakt 2	1. częściowo zeznania A. H.	w części: - negującej stosowanie przez syna systematycznej przemocy fizycznej - relacjonującej przejawy nagannych zachowań oskarżonego wymierzonych w sferę psychiki pokrzywdzonej - wyraźny związek aktów agresji oskarżonego	

		z zaburzeniami o charakterze zespołu (...) i przerwana farmakoterapią, - precyzyjnie identyfikującej moment nasilenia się agresji werbalnej F. H. (1), jako chwili uzyskania przez niego pełnoletności - wskazującej na narastające poczucie zagrożenia zachowaniem syna, doznawanie z jego strony dotkliwego upokorzenia i poniżenia w pełni wiarygodne z uwagi na spójność z psychologiczną charakterystyką osobowości oskarżonego i koherencję z zespołem rozpoznanych u niego zaburzeń, a także zgodność ze wskazaniami doświadczenia życiowego, logiką sytuacyjną i częściowo z wyjaśnieniami samego oskarżonego
2. częściowo wyjaśnienia oskarżonego F. H. (1)	W zakresie potwierdzającym: - zaburzony odbiór rzeczywistości i brak kontroli nad emocjami - postrzeganie matki, jako prowokatorki niewłaściwych zachowań skutkujące wszczynaniem awantur domowych, wybuchami niekontrolowanej agresji z niszczeniem elementów wyposażenia domowego i lżeniem oraz poniżaniem,	

	- zaprzestanie przyjmowania leków - obniżoną zdolność dostosowania się do norm społecznych i podporządkowywania narzucanym zasadom w pełni wiarygodne z uwagi na spójność z psychologiczną charakterystyką osobowości oskarżonego i koherencję z zespołem rozpoznanych u niego zaburzeń, a także zgodność ze wskazaniami doświadczenia życiowego, logiką sytuacyjną i zeznaniami pokrzywdzonej	
3. częściowo zeznania D. D. (2)	w zakresie potwierdzającym mechanizm wzbudzenia agresji w oskarżonym oraz opisującym jego reakcje na sytuacje postrzegane jako nieakceptowane - w pełni wiarygodne, logicznie skorelowane z opinią psychologiczną i zeznaniami pozostałych świadków z otoczenia oskarżonego - tj. jego ojca, matki i pedagoga szkolnego	
4. zeznania I. S.	w pełni wiarygodna oparta na osobistych obserwacjach i kontaktach z oskarżonym relacja o jego codziennym funkcjonowaniu i stosunku do matki w okresie odstawienia leków, nawarstwionych problemów szkolnych oraz	

	wzmoczonego napięcia wywołanego zaostreniem konfliktu z pokrzywdzoną		
5. wywiad środowiskowy	w pełni wiarygodny dokument sporządzony przez specjalistę służby kuratorskiej, oparty na danych charakteryzujących linię życiową oskarżonego, jako wyraźnie zdominowaną przez zaburzenia typowe dla zespołu (...)		
Fakt 3	1. wyjaśnienia oskarżonego F. H. (1)	w części odnoszącej się do zachowania po popełnieniu przestępstwa - wiarygodne, potwierdzone zeznaniami R. H. oraz D. D. (2)	
2. zeznania R. H.	w zakresie potwierdzającym korzystne zmiany w zachowaniu oskarżonego zaszłe po opuszczeniu domu pokrzywdzonej, podjęciu studiów i powrocie do leczenia farmakologicznego, a także w części charakteryzującej właściwe dla F. H. (1) reakcje i sposób bycia - wiarygodne, rzeczowe i logicznie skorelowane z opinią psychologiczną.		
3. wywiad środowiskowy	jak wyżej		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1.1	zeznania A. H.	zeznania pokrzywdzonej nie potwierdzają, aby oskarżony stosował wobec niej przemoc fizyczną o takim nasileniu, które uzasadnia przypisanie mu występkę znęcania w tej właśnie formie. Jednorazowe uderzenie w głowę, które nie pociągnęło za sobą żadnych skutków nie wyczerpuje znamion w/w występkę, zaś pierwszy tego typu przypadek wg pokrzywdzonej mógł mieć miejsce gdy oskarżony miał 16 lat tj. w okresie wyłączającym jego odpowiedzialność karną	
1.2.1.2	wyjaśnienia oskarżonego F. H. (1)	w części negującej podejmowanie wobec matki zachowań o cechach przemocy psychicznej - niewiarygodne, z uwagi na wewnętrzną sprzeczność, niespójność z powszechnie wiadomymi i potwierdzanymi przez świadków przejawami zaburzeń psychicznych w/w, w szczególności sprzeczne z przekonującymi w tym zakresie zeznaniami pokrzywdzonej	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		F. H. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Występek z art. 207 § 1 kk ma charakter wielodziałaniowy i polega na intensywnych, powtarzających się w pewnym przedziale czasu różnych formach świadomej przemocy wobec pokrzywdzonego, o nasileniu skutkującym wywołaniem u niego dotkliwych cierpień fizycznych lub psychicznych. Zachowanie F. H. (1) odpowiada tylko jednemu z w/w kryteriów - tj. przemocy psychicznej, ponieważ w okresie blisko półtorarocznym systematycznie i intensywnie atakował godność osobistą pokrzywdzonej ordynarnymi i uwłaczającymi epitetami, z premedytacją zakłócał jej spokój, okazywał jawną pogardę i zaburzał poczucie bezpieczeństwa, co prowadziło do cierpień moralnych i wyczerpania psychicznego pokrzywdzonej. Nie			

wyrządził jej jednak krzywdy fizycznej w stopniu uprawniającym do przypisania mu fizycznej formy znęcania, gdyż poza manifestacją wysokiej gotowości do ataku - wymachiwania rękoma, zaciskania i unoszenia pięści - nie bił matki, nie szarpał jej, jak też nie podejmował innych zachowań godzących w nietykalność cielesną A. H.. Powyższe ustalenie prowadziło do korekty opisu czynu i przypisania oskarżonemu występkowi znęcania w formie psychicznej.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
F. H. (1)	1.	1.	Stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuścił się F. H. (1) nie jest znaczny. Oskarżony skierował się co prawda przeciw cennemu dobru prawnemu, ale towarzyszył temu zespół okoliczności podmiotowo-przedmiotowych wymagający łagodniejszej oceny. Okres przestępstwa okazał się znacznie krótszy, aniżeli przyjmował oskarżyciel, a agresja oskarżonego nie przekroczyła granicy przemocy fizycznej przybierając postać wyłącznie werbalną. Nie kwestionując faktu, że i ta

postać znęcania prowadzi do cierpień ofiary należy jednak zauważyć, że pokrzywdzona nie doznała dodatkowo krzywdy fizycznej, co jest raczej regułą w wypadku art. 207 kk. Za najistotniejsze należy jednak uznać obniżenie stopnia zawinienia, ponieważ naganne zachowania F. H. (1) w dużej mierze były stymulowane zaburzeniami w przebiegu zespołu (...), co nawet dla pokrzywdzonej było oczywiste. Jakkolwiek nie prowadzi to do ekskulpacji, to trudno nie dostrzec, że oskarżony popełnił przestępstwo u progu dorosłego życia, w okresie przerwanej farmakoterapii i będąc dopiero w fazie uczenia się samodzielnego panowania nad swoją przypadłością. Dla osób z zespołem (...) przyswajanie norm społecznych jest procesem znacznie dłuższym i trudniejszym, który w tym wypadku nałożył się na burzliwy okres dojrzewania, stresu przedmaturalnego i typowego dla młodych ludzi wybujałego poczucia dorosłości. Trudno ponadto oprzeć się wrażeniu, że źródłem cierpień pokrzywdzonej jest także ogólne poczucie zmęczenia i osamotnienia w opiece nad sprawiającym problemy synem, nieskuteczność działań

			terapeutycznych oraz narastająca frustracja związana z uciążliwością typowych objawów zespołu (...), z którymi mierzyła się od wielu lat. Jako sprawca młodociany, do tego o obniżonych kompetencjach społecznych i komunikacyjnych F. H. (1) winien być w pierwszej kolejności wychowywany, a nie stygmatyzowany wyrokiem skazującym. Za taką potrzebą nie przemawia zwłaszcza pozytywna zmiana jego zachowania, sukcesy w nauce i gotowość poddania się terapii zalecanej dla osób dotkniętych zespołem (...). Z tego względu postępowanie karne warunkowo umorzono na okres próby 2 lat.
F. H. (1)	1.	2.	W ramach obowiązku probacyjnego oskarżony został zobowiązany do poddania się oddziaływaniu terapeutycznemu, na co wyraźnie wyraził zgodę. Nie ulega wątpliwości, że takie rozstrzygnięcie przyczyni się do realnej korekji zachowania oskarżonego w przyszłości i znacznie efektywniej wpłynie na jego funkcjonowanie w społeczeństwie aniżeli jakikolwiek inny obowiązek możliwy do nałożenia na podstawie art. 67 § 3 kk.

5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Wynagrodzenie należne obrońcy z urzędu przyznano od Skarbu Państwa, na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 i § 4 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez		

	adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 18).	
4.	O kosztach postępowania rozstrzygnięto w myśl art. 629 kpk w zw. z art. 627 uwzględniając w części wydatki związane z kosztem uzyskania opinii specjalistycznych, wywiadu środowiskowego i doręczenia korespondencji. Oskarżony nigdzie nie pracuje, gdyż jest studentem dwóch kierunków utrzymującym się z renty i zasiłku pielęgnacyjnego. Zwolnienie go od kosztów przekraczających kwotę 200 zł było podyktowane potrzebą pozostawienia mu środków na utrzymanie, leczenie i edukację. Opłatę wymierzono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223), przyjmując, że jej wartość na poziomie 80 zł będzie w okolicznościach sprawy wystarczająca.	
6. 1Podpis		